

El carrer de Palamós

322

Un costat del carrer de Palamós és ocupat pel mur de contenció de la via fèrria de Girona a la frontera, traçada l'any 1876. A l'altre costat hi ha els blocs de pisos per a funcionaris fets en el solar de l'antiga estació a Pedret del carrilet de Palamós.

La línia del carrilet de Girona a Palamós, que passava per Celrà, Flaça, Corçà, la Bisbal i Palafrugell, va ser inaugurada l'any 1887. El 1928 s'hi va incorporar un ramal que sortia del Pont Major i anava fins a Banyoles. Tant el carrilet de Palamós com el «tren pinxo» de Banyoles van deixar de prestar servei el 1956.

El 9 de juny de 1961, l'Ajuntament de Girona va acordar demanar al ministre d'Obres Públiques que li fossin cedits els terrenys de les abandonades estacions de Pedret i el Pont Major, que eren les úniques de la línia que es trobaven dintre el terme municipal. La petició fou atesa i un mes després, el 7 de juliol, la direcció general de Ferrocarrils feia lliurament a l'Ajuntament dels solars ocupats per les dues estacions.

El 3 d'agost, el ple municipal aprovà el projecte presentat pel Patronat Provincial de l'Habitatge per fer 88 vivendes habitatges i locals subvencionats en els terrenys de l'antiga estació de Pedret. Aquest bloc d'habitats

ges va acabar-se de construir el març de 1967 i els pisos foren concedits majoritàriament a funcionaris de l'Estat. Presideix avui el carrer de Palamós, però donant-li l'esquena, ja que les entrades a les escales són per la ronda de Pedret. El carrer de Palamós no és, per això, altra cosa que un nom sense cap utilitat, ja que cap veí de Girona no té aquest carrer com adreça.

El nom li fou posat el 26 de març de 1969, ben encertadament, ja que el traçat del carrer coincideix amb el traçat actual de la carretera de Girona a Palamós, en el seu tros inicial. Cal considerar, doncs, que el carrer comença a la carretera N-II, a la cruïlla de la qual surt cap a l'altre costat la carretera de sant Gregori, que travessa l'Onyar pel pont de Pedret i, després d'un gir a l'esquerra, passat entre els pisos i el talús de la via, per anar a morir al carrer de Pedret.

Aquest començament de la carretera de Palamós és modern, ja que abans sortia, igual que la de França, per la plaça de Sant Pere. Quan el 1963 la N-II deixà la seva ruta tradicional per l'eix Ciutadans-Ballesteries i fou desviada cap a la Gran Via i la Devesa, es plantejà la necessitat de donar accés a la carretera de Palamós des d'aquest nou traçat de la N-II, i és aleshores quan es va fer el pont de Pedret sobre l'Onyar i s'urbanitzà el carrer de

Palamós. L'enllumenat, però, no s'hi inaugurà fins al gener de 1973.

El 1978 van inaugurar-se els jardins fets entre el carrer de Palamós i el d'en Jaume Pons i Martí, situats pràcticament sota el pas elevat de la via del tren que s'havia realitzat el 1973. La inauguració fou molt solemne, amb presència del president Tarradellas i el descobriment d'una estela dedicada a Carles Fages de Climent en el desè aniversari de la seva mort. L'estela recull, sobri ceràmica, el poema «Xipresos».

En la placeta rodona que centra els jardins hi hagué inicialment jocs per a la mainada, però en fer-se els nous jardins de la ronda de Pedret, aquests van quedar sense gaire sentit i l'Ajuntament va optar per posar-hi una escultura del banyolí Xicu Cabanyes que representa una dona parint un arbre. Aquesta escultura, col·locada durant les Fires de Sant Narcís de 1984, va aixecar una certa polèmica entre els elements més conservadors de la ciutat. És una còpia de l'original que l'escultor conserva al seu bosc de Can Ginebreda, prop de sant Miquel de Campmajor, i que va titular «Naixement de la vida arbre».

A l'altre costat del carrer, en un espai de gespa que hi ha al costat del bloc d'habitatsges, entre la ronda Pedret i el carrer de Palamós, és previst de posar-hi

un monòlit dedicat a la història de Girona, en la realització del qual treballa l'escultor Domènec Fita per encàrrec de l'Ajuntament.

On el carrer comença, a tocar de la carretera N-II i la Devesa, hi hagué el baluard de Bournonville, una lluneta aixecada amb finalitats defensives que desaparegué per deixar pas al firal de bestiar.

El firal és un projecte de l'alcalde Franquet, del 1955, que va realitzar-se sota el mandat de Pere Ordís. Les obres foren adjudicades el 9 de maig de 1958. Posteriorment s'hi ha fet, a la banda que dona al carrer de Palamós, l'estació de desinfecció de vehicles. Aquesta obra, realitzada per la Generalitat l'any 1984, ha aixecat una certa polèmica, ja que les previsions de l'Ajuntament són més aviat de treure de la Devesa tota mena d'edificis i serveis.

Joaquim Pla i Cargol, descriu així l'antic baluard: «Aquest reducte, situat a la banda E. de la Devesa, prop dels rius Onyar i Güell, consistia en un revellí (obra situada fora del recinte fortificat) sense flancs, amb fossat i camí cobert. Distava uns 250 metres de la porta de Figuerola. Aquest reducte completava el sistema de fortificacions del Mercadal i defensava la part més antiga de Girona, enfront de la qual no arribava la protecció de les muralles i els baluards del

Mercadal». La muralla del Mercadal, efectivament, s'acabava on ara hi ha l'edifici de Correus. Al voltant d'on hi hagué el baluard de Bournonville i on avui comença el carrer de Palamós, ni hi havia antigament els plàtans que ara donen continuïtat a la Devesa, ja que a la zona del reducte no hi podia haver res que impedís la visibilitat dels defensors.

El reducte duia el nom del qui fou lloctinent reial a Catalunya de 1678 a 1684, Alexandre de Bournonville, segon duc de Bournonville, a qui el rei Felip IV donà el 1658 el títol de príncep de Bournonville. Aprofità el temps de treva amb els reis de França per construir fortificacions com la que portà el seu nom. Va ser a Girona durant el setge de 1684.

Jaume Fabre

Aclariment

L'article publicat el passat dia 30 de juny, sota el títol «Què hem de fer amb els estrangers?», va ésser elaborat per les associacions Càrites Diocesana de Girona i Justícia i Pau, i no solament per la signant Montserrat Mer, que és secretària de Càrites.

Rolex, a corazón abierto.

La caja fuerte. La caja Oyster es totalmente hermética. Tallada de una sola pieza en un bloque de acero, oro o platino resulta prácticamente indestructible.

El corazón de la corona. El rotor Perpetual es el secreto de la precisión automática de Rolex; el menor movimiento de la muñeca da cuerda a la máquina. Rolex fue el precursor de los relojes automáticos modernos.

Artesanía en cadena. Los brazaletes Rolex se trabajan con la misma meticulosidad artesana que los propios relojes. President, Jubilé y Oyster son los tres brazaletes creados para los distintos modelos Rolex de señora y de caballero.

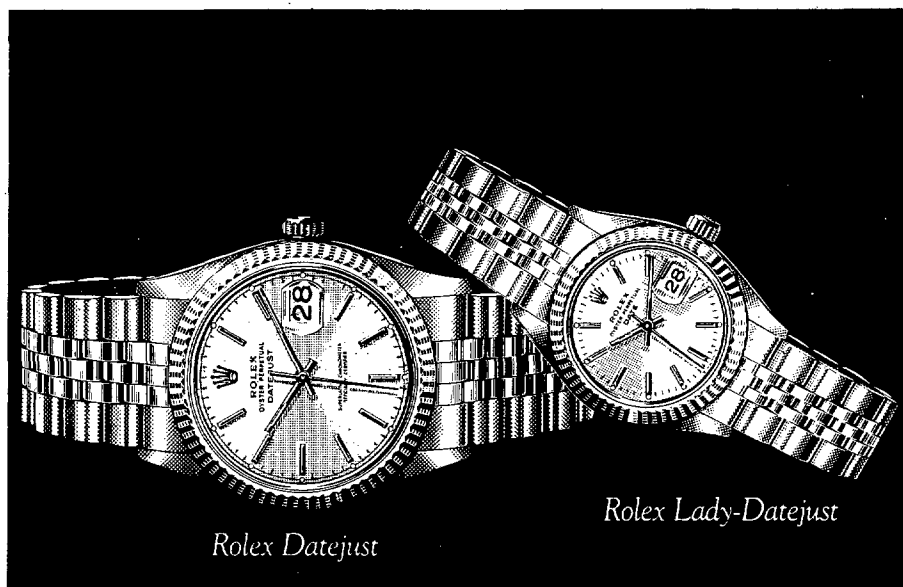
Con el corazón en la mano. Confíe el mantenimiento y servicio de su Rolex

a un concesionario oficial Rolex. Sólo él puede, sabe y debe llegar al corazón de su Rolex. Para que siga latiendo, imparable durante años y años.

La corona del corazón. La corona Twinlock protege del agua y del polvo al reloj en su punto más vulnerable.

Atornillada contra la caja, actúa como la escotilla de un submarino.

El sello de la corona. Todos los cronómetros Rolex llevan el sello rojo Rolex. Y han sido sometidos a las rigurosas pruebas del Control Oficial Suizo de Cronómetros. Obteniendo el título "Resultados particularmente buenos." Es decir, coronados por el éxito.

Rolex Datejust

Rolex Lady-Datejust

ROLEX
El reloj de la corona.

Quera
JOIERS

Argenteria, 22 - Av. Jaume I, 35 - GIRONA
11 de Septiembre, 36 - PALAMOS - Avda. de Rhoda, 181 - ROSES
Major, 41 - S. FELIU DE GUIXOLS - Galerías Neptuno, 38 - PLATJA D'ARO
Maranges, 10 - L'ESCALA - Sta. Anna, 51 - L'ESTARTIT